

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

23. De mixtura Locorum & Figurarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

naturas, illinc exquisitissimarum artium de-
licias, & cetera id genus augeri necesse est.

Sed qui proprij sunt singulorum loci, com-
modius opinor in epidictico genere differe-
mus: Nunc, ut id obiter præcerpamus, res vel
corporeæ sunt, vel ab omni materia concre-
tione secretæ, quæ sunt corporis expertes, &
Deus, Angeli, mentes, virtutes, scientia, pri-
mum ornantur loco negationis, quædam e-
nim adeò sublimia sunt, ut facilius sit dicere,
quid non sint, quam corum naturam expli-
care, nec immerito sapientes illi Ægyptij a-
pud Damascum, pro omni laude diuina ter-
renos & terras, id est, *inognitâ caliginem incla-*
miant: Deum scilicet adumbrantes, cuius cog-
nitio, cum tantis difficultatibus septa sit, me-
lius sit ignorando, quam temere aliquid
affiendio.

II. Loco ὅποις hoc est, eminentia, cum
ex varijs rebus, quasi flosculos perfectionis
decepimus, quos in ea re, quam commendâ-
dam suscepimus, longe excitatius vigore
ostendimus.

Tertius locus est ab effectis, quo res spiri-
tales ἀματοποθετοῦνται, id est, quasi corpore
vestiuntur, ut præter suam naturam mortali-
um sensibus subiiciantur.

At vero ubi res corporeæ sunt, & ex varijs
confatis partibus, sepiissime, ut in descriptio-
nibus fieri solet, per ipsarummet partium enu-
cleationem, & adiuncta, frequentantur, quâ-
quam nulla res est, que per omnes locos com-
munes attollit non possit. Itaque in toto gene-
re valent, quod docet Marcus Tullius, defini-
tiones conglobatae, consequentiam frequen-
tatio, & contrariorum, & dissimilium, & in-
ter se pugnantium rerum cōflictio, & causæ,
& ea, quæ sunt de caffis orta, maximeque
similitudines, & exempla.

Figurae in rebus illustrandis adhibentur
leniores, & magis compactæ, ut hypotyposes,
distributiones antonomasiae quedam excel-
lentes. In contentionibus vero aduersus cri-
mina usurpantur vehementes increpa-
tiones, ironiae amarulentæ, epi-
phonemata, execrationes,
apostrophæ.

(v. 2)

De delectu verborum ad ampli- ficandum.

CAPUT XXII.

V Erba quoque, quod præcipit M. Tullius,
ponenda sunt illustria, & tamen insita, *Pro Planco*,
ut *Oacerbam mihi (indices) temporis illius me-*
meriam, & loci, cum hic in me incidit, comple Pro Milone
xus est, consperisque lachrymas. Grauia, ut, *Pre-*
merum amplissimum, gloria, qua breuitatem vi-
ta posteritatis memoria consolatur. Plena, ut, *Do-*
me semper P. R. semper omnes gentes loquentur,
nulla vnguam obmutescet veritas. Sonaria,
Polluerat super sanctissimas religiones, senatus gra-
uissima decreta perfregerat.

Addit idem auctor, iuncta, facta, cognosci-
minata, non vulgata, superlata, imprimisque
translata. Iuncta sunt composita, quæ grauius
sunt anhelata, ut, *constructaare, peritumefare*: Fa-
cta, ut, *Villanne Appietatem*, aut *Lentilatorem*
valere apud me plus quam ornamenta virinitatis ex-
istimat: Sed hoc patet imitandum. Cognosci-
minata, ut, *expelletur exterminabitur, efficietur*. Non vulgata, ut, *Quas ille præcepit amonita casis*
prostratisque sanctissimis lucis, subfrictionum in-
sanis malibus oppreserat. Superlata, *saxa, & solitu-*
dines voces respondent. Translata, ut, *Omnis in mo-*
mos quo redindant ex illo fonte dolores.

Hæc omnino maiestatem attollunt oratio-
nis, ubi præcipue figuris dictionum illigan-
tur, quales sunt, *isocola, anadiploses, asynthe-*
ta, polysyntheta, & cetera huiusmodi, quibus
ad rei cumulum circundantur quasi toru ver-
borum circumscriptiones, quam aptissimè iun-
guntur.

De mixtura locorum, & figurarum.

CAPUT XXIII.

Q uod vero ad mixturam attinet locorum,
& figurarum, sunt, qui ista putidius inqui-
rant, & potent nonnulli ab antiquis, in hac
temperie religiosius obseruatum. Mihi ve-
ro videntur veteres Oratores, ad hanc pri-
mum curam animum intendisse, ut quam
illustres locos, & figuræ deligerent. Deinde
eandem pro rerum opportunitate, ut magi-
stra ratio, & prudenter suaderet, variè com-
miscerent, in qua mixtura tanta est diuersitas,
ut difficile sit certis iam complecti legibus.
Nam

Nam si diligentius perscruteris, omnes penè omnibus locos locis, & figuras figuris illigatas, atque intextas reperies; Sed hoc in varijs argumentis. Itaque videndum est in hac potissimum, quid materiae ratio patiatur, aut admittat, videntur certi primum loci, qui essentiam rei magis spectant, melius coniungi, ut definitio, genus, species, causa, partium enumeratio. Deinde antecedentia, con sequentia, adiuncta, similitudines, contraria, &c. id genus.

Inter figuræ aliae pertinent ad conformatiōnem imaginū, descriptionēmque rerum, aliae ad probationēm argumentorum, aliae ad exhilarandam orationēm, aliae ad succendam; quæ verò sunt eiusdem generis, coniunguntur, quanquam ad varietatis illecebram, aliae alijs insuper adduntur, tam diuerso concentu, ut difficile sit in hac re certum aliquid definire.

Iuvat tamen aliqua exempla ex Cicerone potissimum legere, quibus conformatiōnem illam locorum, & figurarum in amplificatione cognoscere, atque annotare possis.

Amplificationes Ciceronianæ dis-
ciutiuntur.

Ac primum avaritia, & ambitio P. Rulli exaggeratur per congeriem partium; atque effectorum, & per anaphoram tractatur.

CAPUT XXIV.

De lege A HÆC tu P. Rulle M. Bruti sceleris vestigia, quām monumenta maiorum sagrāt. contra pientia sequi malisti. Hæc tu cum istis tuis Rullum 97. actoribus excogitasti, ut vetera vestigalia vendaderis, & exploreris noua. Vibi Capuan ad certamen dignitatis opponete vis, ut sub vestrum ius, iurisdictionem, potestatem, vrbes, nationes, prouincias, liberos, populos, Reges, terrarum denique orbem subiungeris, ut cum omnem pecuniam ex æario exhaustis, ab omnibus Regibus, gentibus, Imperatoribus nostris coegeris, tamen omnes vobis pecunias ad nutum vestrum pendenter, ut ijdem partim iniuidiosos agros à Syllanis possestribus, partim desertos, ac peccitentes à vestris necessarijs, à vobismeti-

pfis emptos, quanti velletis, P. Romano indiceretis; ut omnia municipia, colonialiaque talia & nouis colonis occuparetis, ut quibus cunque in locis vobis videretur, ac quam multis videretur, colonias: ut omnem rem publicam vestris militibus, vestris viribus, vestris praefidijs cingeretis, atque oppressam teneretis, ut ipsum Cn. Pompeium, cuius praefidio saepissime populus Romanus contra acceritos hostes, & contra improbissimos ciues victor exitit, proscribere, atque horum conspectu priuare possitis, ut nihil auro, & argento violari, nihil numero, & luctuarijs declarari, nihil elata manu perfringi posset, quod vos non oppressum, atq; creptum teneretis, ut volitaretis interea per gestes, per regna omnia, cum imperio summo, cum iudicio infinito, cum omni pecunia, ut veniretis in castra Cn. Pompeij, atque ipsi castra, si commodum vobis esset, venderetis, ut interrea magistratus reliquos, legibus omnibus soluti, sine merito iudiciorum, sine periculo petere possitis, ut nemo ad populum Rom. vos adducere, nemo producere, non senatus cogere, non Consilii coercere, non tribunus plebis retinere possit.

Iam cuius facile est istius amplificationis Notatur artificium intueri. Primum constat rebus, artificiis & magnis, & multis, quæ in personis, & ne huic amotis sita sunt. Viden' ut breuissime Rulli plificatio avaritiam, circa vestigalia, Capuan, æriatis, um, prouincias, agros Syllanos, oppressionem virorum fortium, & cæt. notauit magna orationis volubilitate: hæc pertinent ad Syllas. Quæ verò verbis dyntaxat augent, ius, iurisdictionem potestatem, vrbes, nationes, prouincias, liberos, populos, Reges, terrarum denique orbem. Hæc spectant à hunc forsitan uno verbo Demosthenes dixisset, terrarum orbem. Sed hic Ciceronis modus plurimum valer ad illam adipalem, quam fonebat, eloquentiam innundrandam.

Sequens modus multum est in òfñs: quippe uno verbo, cum vellet dicere precepit fuisse Nazum eò. silium per sermocinationem, & ñdotoiv, ita subiecte pro Quindiu: num 53.

Cum ius amicitia, societatis, affinitatis ageretur, cum offici rationem atque existimationis duci conueniret, eo tempore, tu nō modo, aut C. Aquilium, aut L. Lucullum, sed ne ipse quidem te consulisti, sed ne ipsis quidem ad te retulisti, ne hæc quidem locutus es. Horæ duæ fuerunt. Quinctius ad vadim-